

עין משפט
נר מצוה

י:

המביא גם פרק ראשון גיטין

מסורת הש"ס

(א) לקמן (פ"ב: ט) וכל
... (ב) וכל
... (ג) וכל
... (ד) וכל
... (ה) וכל
... (ו) וכל
... (ז) וכל
... (ח) וכל
... (ט) וכל
... (י) וכל

גיליון הש"ס

תוס' ד"ה חספא וכו' אכ
... (ב) וכל
... (ג) וכל
... (ד) וכל
... (ה) וכל
... (ו) וכל
... (ז) וכל
... (ח) וכל
... (ט) וכל
... (י) וכל

הגהות הב"ח

(א) וכל
... (ב) וכל
... (ג) וכל
... (ד) וכל
... (ה) וכל
... (ו) וכל
... (ז) וכל
... (ח) וכל
... (ט) וכל
... (י) וכל

הגהות מהר"ב
רנשבורג

(א) וכל
... (ב) וכל
... (ג) וכל
... (ד) וכל
... (ה) וכל
... (ו) וכל
... (ז) וכל
... (ח) וכל
... (ט) וכל
... (י) וכל

תוספות ר"ד (הש"ק)

והביקור והוא שטרא
חספא בעלמא הוא שטרא
יכרא שטר שראוי לקנות
בו קרקע אלא בעדות
קיימת ועוד הועבר
כוכבים אינם כלום ואע"פ
דקדיל ללא מרי פשיטו
מיס' אינה ערוה פון
ההורה ותי דמהימנין
לור כבלמא דלא איכור
שהיה אלא לשקיי וכולו
שטרא מריס דמי
ערוה (אלא) (באל) דבר
השקני תלוי בעדות
שאין אם שניה מריס לא
קנה הקרקע בשטא אן אן
שם עדים אחה הערות
של עובד כוכבים אינה
כלום שהיה אינו ראויה
להעיר אבל אם היה חבוב
במתנה קנין הכי נקנה
הקרקע בסודר קנא
ושטרא ליראה בעלמא
הויכא דאין בו קנין
אע"פ שהיוק לאור
מכאן בקרקע אינו כלום
שהיוק סבה השטר
אחיו ולא הוויק ע"פ
לקנות בחזקה: אמר
שמואל רבא דמלכותא
דינא פי אע"פ שאין
שטר חתימה הועבר
כוכבים חשבו שטר ספמי
שאין כשרים להעיד פון
התורה בית שהלכה גור
שהיו שטרות קיימין
והיו נאמנים בעדות
שטר כשר הוי וקנה
בכמה ואי בעת
אימא תני חוץ מכניסי
נשים פי כל שטרות
שחן כניסי נשים שע"י
שטר הובר נגמר הדיני
שטר שטר מתנה: ר"ש
אומר אף אלו כשרים
לא לאו בו כשריה
ניהו: פי לשון ספר
כריתות וכו' ולא שייכי
בחרות גיטין וקידושין
אין נעשים שילוחים וצרי
דבר וליכא למיטר גבי
איסורא דינא דמלכותא

קאמר נמי משמע כמינא למודא מהניא לכולי עלמא ויש לומר
דמסקפא ליה להש"ס א' פליג רשב"ג אחנא קמא כמינא ולא
לחוקי מדלג קאמר כל מלוה שכתובה או שהחוקה בה אע"פ דליכא
למימר דמכל שכן שמעין ליה דהא למנא קמא מהניא ולא

דאי לא דכותי חבר הוה לא מחתים ליה
מקמייה אי הכי אפילו שאר שטרות נמי אלא
אמרינן רווחא שבק למאן דקשיש מיניה הכא
נמו רווחא שבק למאן דקשיש מיניה א"ר
פפא זאת אומרת יעדי הגט אין חותמין זה
בלא זה מאי מעמא אמר רב אשי ג' גזירה
משום כולכם גופא אמר רבי אלעזר לא
הכשרו בו אלא עד אחד כותי בלבד מאי
קמ"ל תנינא כל גמ' שיש עליו עד כותי פסול
כו' אי ממתניתין הוה אמינא אפי' תרי נמי
והאי דקתני חד משום דבשטרות אפי' חד
נמי לא קמ"ל ותרי לא והא קתני מעשה
והביאו לפני רבן גמליאל לכפר עותנאי גמ'
אשה והיו עדי עדי כותים והכשיר אמר אביי
תני עדו רבא אמר לעולם תרי ורבן גמליאל
מיפלג פליג וחסורי מוחרסא והכי קתני ורבן
גמליאל מבכשר בשנים ומעשה נמי שהביאו
לפני רבן גמליאל לכפר עותנאי גמ' אשה
והיו עדי עדי כותים: **מתני'** ג' כולל
השטרות **העולים בערכאות של עובדי כוכבים**
אע"פ שחותמיהם עובדי כוכבים כשרים חוץ
מגיטי נשים ושחרורי עבדים ר"ש אומר אף
אלו כשרין לא הוזכרו אלא בזמן שנעשו
בהדיהו: **גמ'** קא פסיק ותני לא שנא מבר
ל"ש מתנה בשלמא מבר מבי הויב זוי קמיהו
הוא דקנה ושטרא ראייה בעלמא הוא דאי לא
יהיב זוי קמיהו לא הוה מרעי נפשיהו ובתבין
ליה שטרא אלא מתנה במאי קני לאו
בהאי שטרא והאי שטרא חספא בעלמא הוא
אמר שמואל דינא דמלכותא דינא ואב"א
תני חוץ מכניסי נשים: רבי שמעון אומר
אף אלו כשרין וכו': והא לאו בני
כריתות ניהו אמר רבי ירדא ר' שמעון
לישיתו של רבי אלעזר דאמר עדי מסורה
ברתי והאמר ר' אבא מודה ר' אלעזר
במזויף ומחובו שפסול הכא במאי עסקינן
בשמות

עובדי כוכבים שאין בו לא עדי מסורה ולא עדי חתימה ששטרם להעיד
ולא הודא ע"ד לא חשוב שטר לקנות על ידו ולא הוי אלא חספא
בעלמא אלא ולי מרמי להכי חשיב ליה חספא בעלמא משום
דמתניתין כילא שטר עובדי כוכבים שטרות דכשרים אפילו כתיבין
וחתימתן עובדי כוכבים דהשתא לא מהני עדי מסורה מידי דהא
בכרייתא דבסומך כולל יחד כל השטרות דכשרים בערכאות ואפילו
גיטי נשים וכו' והא הכי לא מכשרין גיטין אלא כמינא ישראל
ולא עדי מסורה ובשאר שטרות כשר בכל ענין: כ"י:

והא א"ר בני בריתא ניהו: ה"מ למיפרך הא לאו בני עדות ניהו:
רומינן

דנא כדאמר' גבי פסוק: א"ר ירדא ר"ש לשיטה של ר' אלעזר דאמר עדי מסורה כותי. מ"ר אלעזר
אני חושש לעדי החתימה דהא דכתיב וכתב לה על כתיבת הגט מייד ולא על חתימתו ולא בעי אלא עדים
שמיסורו לאשט בעיניהו כותי ר' אלעזר אומר אע"פ שאין עליו עדים אלא שומנו לה בפני עדים כשרים ור"ש
נמי כתיב מוסר שטרות לה בעדים ישראלים וק"ל דר' אלעזר מפרש האי וכתב ותן על כתיבת הגט והא
אע"פ שהתמיהן (ועובדי כוכבים קתני) שפסורו לה בפני ישראל היכי מכשר ר"ש ואומר גיטין שנכתבו בערכאות
פי עובדי כוכבים והתובין וכתב ותן לכל שאינו בנותיה אנו כותביה וי"ל דלא מכשר ר"ש אלא שחותמיה עובדי
כוכבים אבל כתיבת הגט על יד ישראל נכתב ופליג על ר' חסדאי וסמיל חותמיהן עובדי כוכבים דסבר כ"מ דאמר עדי
כתיבת כותי ולא גמ' כניסי מסירה ואחר ר"ש לאכשריה חותמיהן עובדי כוכבים אבל כתיבת הגט ע"י ישראל עדי
ומקשה הוא [אמר] ר' אבא מודה ר"ש במזויף מחובו שהוא פסול פי אע"פ דאי' אלעזר גט שאין עליו עדים
כשר וקא אן אף עליו עדים כלל אבל יש עליו עדים שפסול סמיל מדרבנן וילמא אחי למיפרך עליהו וספר

מפרש לה: **גמ'** קא פסיק ותני. כל השטרות כשרין כמותי עובדי
כוכבים לא שנא עטרי מבר ול"ש עטרי מתנה: בשלמא. שטרי מבר
לדעתא לאו כהאי שטרא מקמינא אלא כוחי: מני ייבי. האי גברא:
ווו. לישראל חכמיה: קמייהו. לדינין עובדי כוכבים: הוא דקנס.
לארעא דקרקע נקנה כנסך או כשטר והאי שטרא ראייה בעלמא הוא
שלא יאמר (לא) מכתמיה ולא קבלתי מעות וכהא מילתא אינהו
שהמימי: דאי לא דיכב וזוי קמיהו. כיון דליינין קנעוין עובדי
לא הו מרעי נפשיהו וכו': ומכתי ליה **אלא סמנה**. ענינו:
השטר הוא קנה אותה כמיניה השטר היכי מקינא האי שטרא
חספא בעלמא הוא: דינא דמלכותא. של עובדי כוכבים:
השטר הדגמר דהיינו נמי שטר מתנה. וה"ה נמי דמאי
לשנוי בעדי מסורה ישראל דליתכו משו ליה שטרא אלא שיעור
רבי שמעון כו' ואליטריבא ליה לשנוי שמות מוכהקן איכא ביעייהו (ו) (אע"פ)
למנינא ופרכינן עלה והא איכא לשמה ואיכא מחובר וליכא לתרזי' אלא כהכי
לא מוקמינן ליה כרבי אלעזר דמדרכי שמעון סבר לה כ"י
אלעזר מנא קמא לא ככירא ליה: כ"י. הגבלה ליה ספר כריתות (דברים)
על דכין דלא שייך תורת גטין וקדושין אין נעשין עדים דכרז דכתיב
וכחז ותנן מי שישטנ בנתינה ישט כתיבין: ירדא רבי שמעון
לפטור
על רבי אלעזר. דלמר על מסיירת הגט הוא דכתיב
דכרז דכתיב וכתב ותן מי שישטנ בנתינה ישט כתיבין
עדים כו' ורבי שמעון נמי כהכי משכר שימכרנו לה בפני עדים ישראלים
שאלין עליו עדים כשר דוקא אף עליו עדים אלא גמ' בני עדות ניהו:

דנא כדאמר' גבי פסוק: א"ר ירדא ר"ש לשיטה של ר' אלעזר דאמר עדי מסורה כותי. מ"ר אלעזר
אני חושש לעדי החתימה דהא דכתיב וכתב לה על כתיבת הגט מייד ולא על חתימתו ולא בעי אלא עדים
שמיסורו לאשט בעיניהו כותי ר' אלעזר אומר אע"פ שאין עליו עדים אלא שומנו לה בפני עדים כשרים ור"ש
נמי כתיב מוסר שטרות לה בעדים ישראלים וק"ל דר' אלעזר מפרש האי וכתב ותן על כתיבת הגט והא
אע"פ שהתמיהן (ועובדי כוכבים קתני) שפסורו לה בפני ישראל היכי מכשר ר"ש ואומר גיטין שנכתבו בערכאות
פי עובדי כוכבים והתובין וכתב ותן לכל שאינו בנותיה אנו כותביה וי"ל דלא מכשר ר"ש אלא שחותמיה עובדי
כוכבים אבל כתיבת הגט על יד ישראל נכתב ופליג על ר' חסדאי וסמיל חותמיהן עובדי כוכבים דסבר כ"מ דאמר עדי
כתיבת כותי ולא גמ' כניסי מסירה ואחר ר"ש לאכשריה חותמיהן עובדי כוכבים אבל כתיבת הגט ע"י ישראל עדי
ומקשה הוא [אמר] ר' אבא מודה ר"ש במזויף מחובו שהוא פסול פי אע"פ דאי' אלעזר גט שאין עליו עדים
כשר וקא אן אף עליו עדים כלל אבל יש עליו עדים שפסול סמיל מדרבנן וילמא אחי למיפרך עליהו וספר

Tel. FR: 01.80.91.62.91 - Tél. ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com